

Die Grimm Broers

Repelsteeltje

Lank, Lank Gelede

Was daar 'n meulenaar wat baie arm was, maar het
'n pragtige dogter gehad.

Eendag het hy toevallig met die koning gepraat en het met homself gespog, en het hy gesê: “My dogter kan strooi in goud spin.”

Die koning het vir die meulenaar gesê: “Dit klink fassinerend!
As jou dogter so slim is soos jy sê, bring haar môre na die
paleis en ons sal kyk wat sy kan doen.”

Toe die meisie na hom gebring was, het hy haar in 'n kamer vol strooi ingeneem, vir haar 'n spinwiel gegee en gesê: "Ek is seker jy sal al hierdie strooi in goud kan spin teen more oggend. Maar as jy dit nie in goud gespin het nie, moet jy sterf."

Hy het haar in die kamer toegesluit en haar alleen daar gelos.
Die arme meisie het daar gesit, en vir die lewe van haar het
sy nie geweet wat om te doen nie. Sy het nie 'n idee gehad
hoe om strooi in goud te spin nie. Sy was so bang dat sy
begin huil het.

Meteens het die deur oop gaan en 'n mannetjie het in gestap. "Goeie naand," het hy gesê. "Hoekom huil jy so?"

"O," het sy gesê, "ek is veronderstel om strooi in goud te spin en ek weet nie hoe nie."

“Wat sal jy my gee as ek dit vir jou spin?”

“My halssnoer,”
het die meisie
gesê.

Die mannetjie het die halssnoer gevat, by die wiel gaan sit en swaai, sier, sier, drie draaie en die katrol was vol. Toe trek hy nog een aan en swaai, sier, sier, drie draaie en die tweede katrol was vol.

Die hele nag het hy gewerk en in die oggend was al die strooi
gespin en al die rolle was vol goud.

Die koning het die oggend in gekom en toe hy die goue rolle
sien, was hy verheug.

Sy hart was nou vol gretigheid. Hy het die meulenaar se dogter na 'n groot kamer geneem wat gevul was met twee keer soveel strooi as voorheen en vir haar gesê om dit ook in goud te draai as sy haar lewe waardeer.

Sy het nie geweet wat om te doen nie en sy het gehuil, toe die deur oopgaan en die mannetjie verskyn. Hy het gesê: “Wat sal jy my gee as ek hierdie strooi vir jou in goud spin?”

A cartoon illustration of a hand, palm facing up, with a gold ring on the ring finger. The hand is surrounded by numerous bright, multi-pointed starburst sparkles. The background is a dark, textured surface with a window visible in the upper right corner.

"Die ring aan
my vinger," het
die meisie gesê.

Die mannetjie het die ring gevat, agter die stuur gaan sit en
teen die oggend het hy al die strooi in glinsterende goud
gespin.

Die koning was vol vreugde by die aanskoue; maar tog het hy nie genoeg goud gehad nie.

Hy het die meisie na nog 'n groter kamer geneem wat gevul was met drie keer soveel strooi as voorheen en hy het gesê: “Jy moet hierdie vanaand in goud draai. As jy daarin slaag, sal jy my vrou wees.” Hy het vir homself gesê: Sy is dalk net 'n meulenaar se dogter, maar ek kon nie 'n ryker vrou in die hele wêreld kry nie.

Toe die meisie alleen was, het die mannetjie vir die derde keer ingekom en gesê: “Wat sal jy my gee as ek hierdie keer vir jou al die strooi in goud spin?”

“Ek het niks meer om te gee nie,” het die meisie gesê.

“Belowe my dan, as jy ooit koningin sou word, om vir my jou eerste kind te gee.”

Wie weet wat die lewe sal bring? Dink die meisie. Sy het geen ander keuse gehad as om die mannetjie te belowe wat hy wou hê nie, en hy het die strooi in goud gespin.

Toe die koning die oggend in kom en alles kry soos hy wou,
het hy met haar getrou en die meulenaar se mooi dogter het
'n koningin geword.

'n Jaar later het sy 'n pragtige baba in die wêreld gebring. Sy
het heeltemal van die mannetjie vergeet.

Maar skielik het hy in haar kamer gekom en gesê: "Gee my nou wat jy belowe het." Die koningin was verskrik. Sy het hom al die rykdom in die koninkryk aangebied as hy haar die kind sou laat hou.

Maar die mannetjie het gesê: "’n Lewende siel is vir my meer kosbaarder as al die skatte in die wêreld."

Die koningin het so bitterlik gehuil dat die
mannetjie oor haar ontferm het ...

“Ek sal jou drie dae se
genade gee. As jy in
daardie tyd my naam
kan uitvind, mag jy die
kind hou.”

Die koningin het die hele nag rond gedraai, en gedink aan elke naam waarvan sy al ooit gehoor het en sy het 'n boodskap oor die land gestuur om te vra watter ander name daar kan wees.

Toe die mannetjie volgende dag kom, het sy begin met
Caspar, Melchior en Balthazar en elke naam wat sy geken
het, afgerammel ...

... maar vir elkeen
het die mannetjie
gesê: Dit is nie
my naam nie.”

Op die tweede dag het sy die boodskapper terug gestuur om vir name te vra.

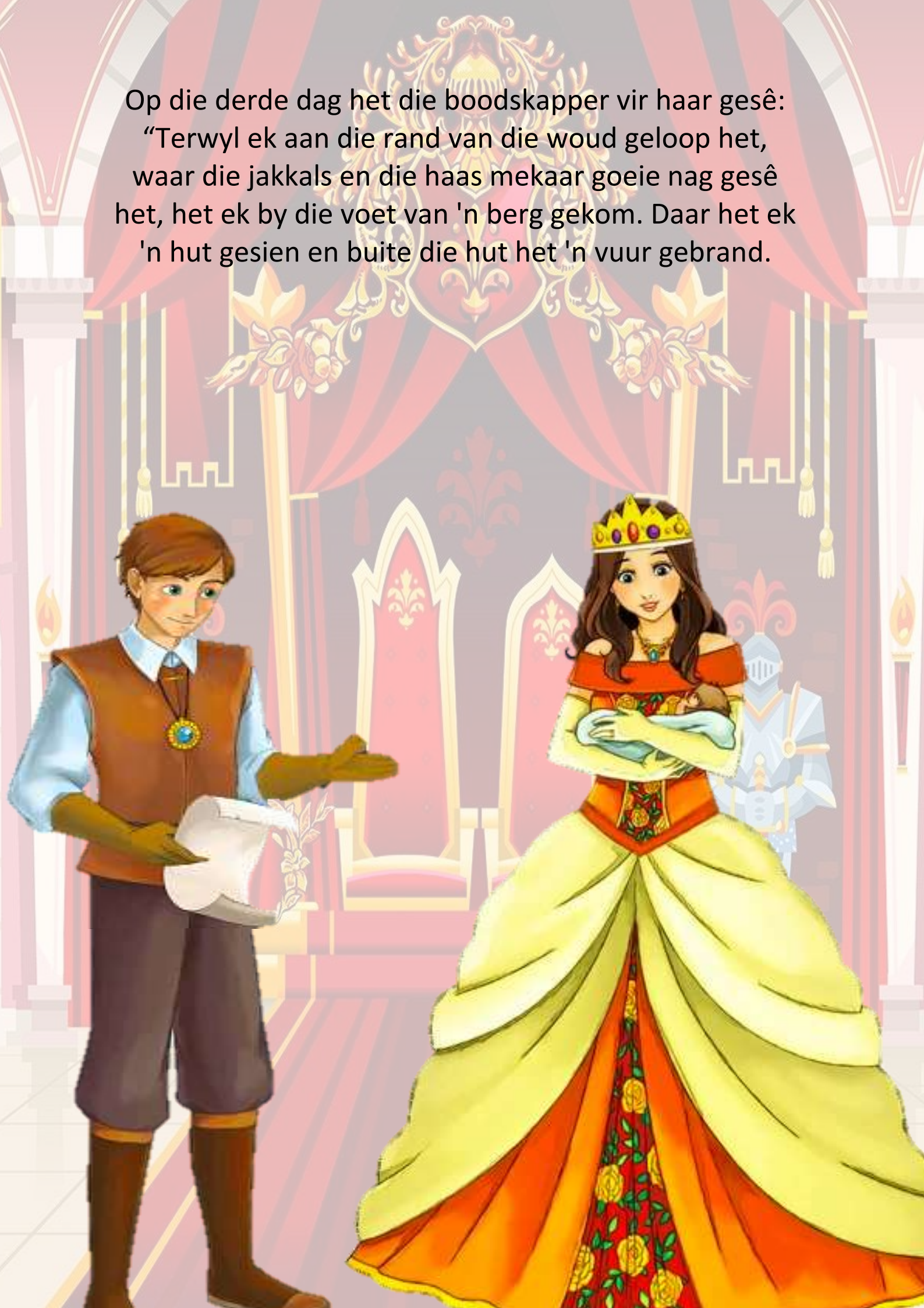

Toe die mannetjie terugkom het, het sy al die ongewone name vir die mannetjie gegee. "Is jou naam Sparerib, of Skaapboud of Laceleg?"

Maar hy het altyd nee geantwoord.

Op die derde dag het die boodskapper vir haar gesê:
“Terwyl ek aan die rand van die woud geloop het,
waar die jakkals en die haas mekaar goeie nag gesê
het, het ek by die voet van 'n berg gekom. Daar het ek
'n hut gesien en buite die hut het 'n vuur gebrand.

'n Snaakse mannetjie het om die vuur gespring en
gesing,

Vandag brou ek, môre bak ek,
En daarna die kind wat ek sal neem.
Ek is die wenner van die spel,
Repelsteeltjie is my naam.”

Die koningin was so bly om dit te hoor!

Gou het die mannetjie weer opgedaag. Hy het vir haar gesê: "Nou, U Majesteit, wat is my naam?"

"Is dit Tom?"

"Nee."

"Is dit Dick?"

"Nee."

"Is dit Harry?"

"Nee."

"Kan dit dalk... Repelsteeljie wees?"

“Die duiwel het
dit vir jou gesê,”
gil die mannetjie.
“Die duiwel het
dit vir jou gesê!”

Hy was so kwaad
dat hy sy
regtervoet so
diep in die grond
gestamp het dat
sy hele been in
gegaan het. Toe
trek hy in sy
woede sy linker
voet so hard dat
hy homself in
twee skeur.

Die koningin het dus haar baba gehou en het hom meer lief gehad omdat sy hom amper verloor het.

